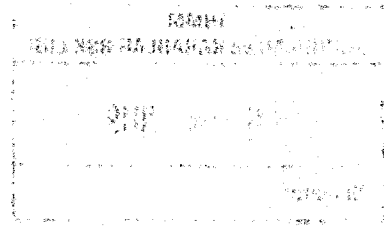
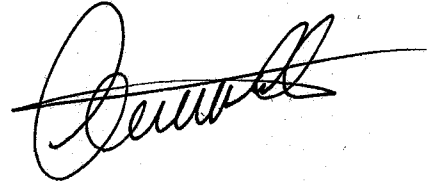

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Son yıllarda toplum vicdanını derinden yaralayan çocuk ölümlerindeki artış dikkat çekmektedir. Dini ve milli değerimiz insan hayatına büyük önem atfederken ülkemizin güvencesi, geleceğin mimarları olan ancak kendini korumayan çocuklarımızın sorumluluğu ailelere, toplumsal değerlere ve kurumlara verilmiştir. Çocuk ölümleri son zamanlarda kamuoyunun gündeminde sıkça yer almaktadır. Giresun'un Eynesil ilçesinde 12 Nisan 2018 tarihinde 11 yaşındaki Rabia Naz Vatan'ın ölümü ile çocuk ölümleri yeniden gündeme gelmiştir. Kendini koruyamayacak durumdaki çocuklara ilişkin kayıp, cinayet ve şüpheli çocuk ölümlerinin toplumsal nedenlerinin araştırılarak yapılması gereken hukuki düzenlemeler de dahil olmak üzere alınması gereken önlemlerin tespiti amacıyla Anayasa'nın 98 inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

 Cemal ENGİNYURT
MHP Ordu Milletvekili

2	Sefer Ayca	Kahramanmaraş MU.	Saygı
3	Ahmet Fıko	Kiştahya	A. Bek
4	Metin Nurullah Sazak	ESKİŞEHİR	Metin
5	M. Mehmet Taylak	Afyon Karahisar	M. Mehmet
6	İzzet İhsan YENTER	İstanbul	İ. H. Zengin
7	Murtefe KALAYCI	KONYA	Murtefe
8	Radu Durmaz	Ankara	Radu
9	M. Hidayet Vakıfoglari	Bursa	M. Hidayet
10	Fatih Gülşen	İstanbul	Fatih
11	E. Semih Yalçın	Batıbul	E. Semih
12	YASAR YICIRIM	ANKARA. S. BÖLGE	Y. Yicirim
13	Abdullah Ayar	Sarıyer	A. Ayar
14	Hasan Yalçın	İZMİR	H. Yalçın
15	Baki Yılmaz	MERSİN	B. Yılmaz
16	Deniz Ömür	İZMİR	D. Ömür
17	İ. İthem Sedek	Torgut	İ. İthem
18	Yasar Karadağ	İzmir	Y. Karadağ
19	A. Muhittin Taşkın	Gaziantep	A. Muhittin
20	Ölcü Kılınç	Mersin	Ö. Kılınç
21	İsmail Yılmaz	ERZİC	İ. Yılmaz

GEREKÇE:

Çocuklarımız ülkemizin güvencesi, geleceğimizin mimarlarıdır. Ülkemizin ilerlemesi, gelişmesi ve toplumsal refahın artması için çocuklarımızın risklerden korunmasıyla birlikte fiziksel, ruhsal ve sosyal açıdan sağlıklı gelişimlerinin desteklenmesi gerekmektedir. Çocuklarımızın sağlıklı gelişimlerinin sağlanmasında aile ve okul başta olmak üzere tüm kişi ve kurumlara önemli görevler düşmektedir.

Geleneksel aile yapısındaki değişiklikler, hızlı kentleşme, uluslararası göçler, sosyal desteğin azalması, çalışma yaşamı ve ekonomik sorunlar çocuklar üzerinde olumsuz etkilere neden olmaktadır.

Kitle iletişim araçlarının yaygınlaşması gibi durumlar, çocukların gelişimlerine katkı sundukları gibi ruhsal ve sosyal gelişimlerini olumsuz etkileyebilmekte; çocuklar için olası riskleri beraberinde getirmektedir. Yasal, sosyal ve etik bir zorunluluk olarak kurumlarla birlikte, toplumdaki her bireyin, çocukların korunması konusunda üzerine düşen sorumlulukları bulunmaktadır. Ancak son yıllarda dünyada ve ülkemizde çocuk cinayetleri, şüpheli çocuk ölümleri kayıp çocuk sayıları gittikçe artmaktadır.

Adana'da sokağa oyun oynamak için çıkan 6 yaşındaki Gizem dört gün sonra ormanlık arazide bıçaklanmış ve yakılmış olarak bulunmuştur. Kars'ta 9 yaşındaki Mert kaçırıldıktan bir gün sonra boğularak öldürülmüştür. Manisa'da kaçırılan 4 yaşındaki Irmak, Kocaeli'nde 3 yaşındaki Arda öldürülmüştür. Ağrı'da 4 yaşındaki Leyla, Ankara'da 8 yaşındaki Eylül benzer şekilde öldürülmüştür. Giresun'un Eynesil ilçesinde 12 Nisan 2018 tarihinde 11 yaşındaki Rabia Naz Vatan'ın şüpheli ölümünün kapatılmaya çalışılması toplum vicdanını rahatsız etmiştir.

Yaşam hakkı kutsaldır ve tüm hak ve özgürlüklerin temelinde yer almaktadır. Anayasamızın 17 nci maddesine göre; Herkes, yaşama, maddî ve manevî varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 2 nci maddesinde yer alan yaşam hakkı ilk sayılan haktır. Diğer tüm hak ve özgürlükler yaşam hakkının korunmasına bağlıdır.

Her ülke kendi toplumu ve geleceği için korunma gereksinimi duyan az ya da çok sayıdaki çocukları için gerekli koruma programları uygulamaktadır. Birleşmiş milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, çocuk koruma sisteminin çocuk bakım uygulamalarının en önemli uluslararası yasal dayanağıdır. Ülkemizde; kendi öz ailesi yanında bakımı sağlanamayan, ailesi yanında olmasına karşın ihmal edilen, yoksulluktan dolayı sağlıklı gelişimi risk altında bulunan olumsuz yaşam koşullarında yaşamaya çalışan, buna karşılık korunma kararı bulunmayan, kamunun herhangi bir şekilde ilgi alanında olmayan çok sayıda çocuk bulunmaktadır.

Birleşmiş Milletler tarafından 20 Kasım 1989 tarihinde kabul edilen Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, Türkiye tarafından da 14 Ekim 1990'da imzalanmış ve 27 Ocak 1995'te Resmi Gazete'de yayımladıktan sonra yürürlüğe girmiştir. Bu sözleşmeye göre; yaşam hakkı her çocuğun temel hakkıdır ve herkesin ilk görevi çocukların yaşamını korumaktır. En temel hak yaşam hakkı olup, bu hakkın başında da savunmasız bir varlık olan çocukların yaşam hakkı gelmektedir. Çocukların yaşam hakkının korunması açısından, Türkiye'de çocuk koruma sisteminin ve tüm çocukların korunmasına yönelik uygulamaların geliştirilebilmesi toplumsal bilinçlendirmeler yapılmalı, ilgili yasal düzenlemeler, uygulama güçlükleri ve eksiklikleri belirlenerek giderilmelidir.

Kendini koruyamayacak durumdaki çocuklara ilişkin kayıp, cinayet ve şüpheli çocuk ölümlerinin toplumsal nedenlerinin araştırılarak yapılması gereken hukuki düzenlemeler de dahil olmak üzere alınması gereken önlemlerin tespiti amacıyla Anayasa'nın 98 inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.